

РЕШЕНИЕ

№ 9510

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в публично заседание на 11.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11332** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството по делото е образувано по жалба от Р. С. и „АУТОСТЕЙТ“ ЕООД, срещу заповед № САГ24-РА50-94/03.09.2024 г. на Главен архитект на Столична община.

С издадената заповед № САГ24-РА50-94/03.09.2024 г. на главния архитект на СО на основание и в изпълнение на влязло в сила решение № 2690/14.03.2023 г. по адм. дело № 5794/2022 г. на ВАС и решение № 9464/10.10.2023 г. на ВАС по адм. дело № 9412/2023 г., чл. 135, ал. 5 от ЗУТ във връзка със заповед №СОА21-РД09- 455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община, чл. 134, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от ЗУТ, чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1 от ЗУТ е наредено да се изработи проект за изменение на подробен устройствен план - изменение на план за улична регулация, м. „Кръстова вада“ и м. „Ю. парк - IV част“ в териториален обхват: ПИ с идентификатор 68134.1007.266, район „Т.“.

В жалбата се изразяват доводи, че с издадената заповед се цели осуетяване изпълнението на съдебно решение, с което отменена заповед на главния архитект на Столична община, с която е отказано да се разреши изработването на проект за изменение на плана за уличната регулация.

Ответната страна – Главен архитект на Столична община, чрез своя процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни – Н. М. С., не изразява становище до края на последното съдебно заседание, но с допълнителна молба, подадена след това, считат за основателна жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Поставено е решение № 2690/14.03.2023 г. по адм. д. № 5794/2022 г. на ВАС, с което е отменена заповед № РА-50-160/19.03.2021 г. на главния архитект на Столична община, с която е отказано да се разреши изработването на проект за изменение на плана за уличната регулация от о.т.16б до о.т.13, предвиждане на нова улична регулация от о.т.46в – о.т.46д (нова) и от о.т.16д (нова) до о.т.16б и създаване на нов УПИ I-266, кв. 187а, м. „Кръстова вада“ и м. „Ю. парк“ IV част, район „Т.“ – Столична община.

По делото не се спори, че ПИ с идентификатор 6134.1007.266 по КККР е собственост на жалбоподателя Р. И. С., на „Аутостейт“ ЕООД и на заинтересованата страна Н. М. С.. Поземлен имот с идентификатор 68 134.1007.266 попада частично под улична регулация и частично в УПИ II - за парк, кв.187а, м.„Ю. парк - III част.

Действащият план за регулация на [улица]е одобрен с Решение № 45 по протокол № 24/30. 03. 2001г. на СОС, поправено с Решение № 147 по протокол № 40/18.07.2002г. за очевидна фактическа грешка на СОС.

Кадастралната карта и кадастралните регистри за територията са одобрени със Заповед № РД -18-108/13. 12. 2016 на Изпълнителния директор на АГКК и със Заповед за изменение на КККР 18 - 6783 -30. 06. 2022 на СГКК - С..

Поземлен имот с идентификатор 68 134.1007.266, област С. (столица), [община], [населено място], район Т., [улица], според Общия устройствен план (ОУП) на Столична община попада в следните устройствени зони:

-„Терени за транспортна инфраструктура (Тти)”, съгласно т.25 от Приложението към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО;

-„Зона за обществено обслужващи дейности и озеленяване в градски район (Оз1)”, съгласно т.16 от Приложението към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО; .

-„Зона за градски паркове и градини (Зп), съгласно т.32 от Приложението към чл. 3, ал.2 от ЗУЗСО.

Регулационен план на м. „Ю. парк — III част” - одобрен със заповед 209/30.06.1970г. на Председателя на ИК на СГНС.

Издадена е Заповед № САГ 24-РА50-94/03.09.2024 г. на главния архитект на Столична община, с която наредено да се изработи проект за изменение на ПУП – изменение на плана за улична регулация, м. „Кръстова вада“ и м. „Ю. парк“ – IV част в териториален обхват“ ПИ с идентификатор 6134.1007.266 по КККР. В мотивите на заповедта е посочено, че имотът попада частично в уличната регулация, а друга част от него е предвидена да попадне в трасето на новопроектирания [улица]. Процесната заповед, в съответствие с обществената значимост за

изграждане на обект от първостепенната улична мрежа и техническата инфраструктура, обслужваща значителна територия, изисква изработването на служебен проект по реда на ЗУТ чл.135, ал.5 за поземлен имот с идентификатор 68 134.1007.266.

В заключението по назначената съдебно – техническа експертиза вещото лице посочва , че между измененията на ПУП, отразени в мотивираното предложение на жалбоподателите и изменението на ПУП, чието изработване е наредено с процесната заповед има съществени разлики:

- С Мотивираното предложение се създава УПИ 1-266 за жилищно строителство.
- С изменението на ПУП, чието изработване е наредено с процесната заповед се изисква проектът задължително да бъде съобразен с устойчивите зони, в които попада поземлен имот с идентификатор 68 134.1007.266 според Общия устройствен план (ОУП) на Столична община.
- С Мотивираното предложение се прекъсва трасето на [улица], част от Третия градски ринг.
- С изменението на ПУП, чието изработване е наредено с процесната заповед се изисква проектът да не засяга главна улична мрежа, поради липса на техническа възможност за изместване трасето на бул. „Т. К. „ , част от Третия градски ринг.

От посочените основни различия между измененията на ПУП, предложени с мотивираното предложение и изменението на ПУП, чието изработване е наредено с процесната заповед.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и от надлежна страна, адресат на акта. Подадената жалба е процесуално допустима по отношение на искането за обявяване на нищожност на заповед № САГ24-РА50-94/03.09.2024 г. на главния архитект на СО и отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 АПК, чл.152 АПК. Жалбоподателите имат пряк и непосредствен правен интерес от обявяване на нищожността на оспорената заповед.

Съдът в настоящото производство разглежда единствено основанията за нищожност на оспорената заповед .

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Атакуваната заповед № САГ24-РА50-94/03.09.2024 г. е издадена от компетентен административен орган – главен архитект на Столична община. Функции да издава заповеди за разрешаване или отказ да се изработи проект за изменение на ПУП, са му предоставени със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на Столична община. Видно от т.1.27 на цитираната заповед, на главния архитект са делегирани права да издава актове по чл.135, ал.3 ЗУТ, поради което актът е постановен от оправомощен орган в пределите на неговата власт и не е налице основанията за отмяна по см. на чл.146, т.1 АПК.

На второ място, съдът намира, че е спазена установената в чл. 59, ал.2 АПК писмена форма, като

в заповедта изрично е посочено правното основание и фактическите причини обусловили нейното издаване. Волята на административния орган е ясно изразена, което е предпоставка за правилното упражняване на контрола за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес.

На трето място, съдът констатира, че е налице нищожност на заповедта по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Както се посочи по-горе, с Решение № 2690/14.03.2023 г. по адм. дело № 5794/2022 г. на ВАС е отменена заповед на главния архитект, с която на жалбоподателите е отказано да изработят проект за изменение на ПУП. Прието, че предходната заповед № РА-50-160/19.03.2021 г. на главния архитект на Столична община, с която е отказано да се разреши изработването на проект за изменение на плана за уличната регулация от о.т.16б до о.т.13, предвиждане на нова улична регулация от о.т.46в – о.т.46д (нова) и от о.т.16д (нова) до о.т.16б и създаване на нов УПИ I-266, кв. 187а, м. „Кръстова вада“ и м. „Ю. парк“ IV част, район „Т.“ – Столична община, е постановена при неправилно прилагане на материалния закон. Този акт е бил отменен. След отмяната на посочената заповед, е възстановена висиящността по заявление с вх. № СЛГ21-ГРОО-124/20.01.2021 г., с което е поискано даване на разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП, като независимо, че в съдебното решение няма диспозитив, разпореждащ връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне, за него е възникнало задължението да се произнесе с позитивен акт по посоченото заявление в едномесечния срок по чл. 135, ал. 3 ЗУТ.

В изпълнение на съдебното решение би следвало административният орган да се произнесе със заповед по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, с която да бъде разрешено изработване на проект за изменение на ПУП съобразно заявения със заявление с вх. № САГ21-ГРОО-124/20.01.2021 г. обхват, подробно описан.

Административният орган не се е съобразил с действието на посоченото решение, което има задължителна сила за него по аргумент от чл.177, ал.1 от АПК.

Съгласно чл. 177, ал. 1 АПК, наименована „действие на съдебното решение“, решението има сила за страните по делото, като в случаите на отмяна или изменение на акта – по отношение на всички. Съгласно чл. 177, ал. 2, изречение първо АПК „актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни“. Налице е „един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на „правно нищо“, на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересованото лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това“ /Тълкувателно решение № 3/16.04.2013г. по т.д. № 1/2012г. на ВАС на РБ/.

Съгласно чл. 177, ал. 2, изречение второ АПК „всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви“. Отделно, съдът следи служебно за нищожността на акта и я обявява при установяването ѝ, дори да липсва искане за това. По настоящото дело

жалбоподателите излагат конкретни твърдения за нищожност на оспорения акт, съгласно специалната разпоредба на чл. 177, ал. 2 АПК. В случая, съдът констатира, че се касае особен случай на недействителност на административния акт, обвързан изцяло с действието на влязло в сила съдебно решение. Тя се различава от обичайните случаи на нищожност – при издаване на акт от некомпетентен орган, при неспазване на законоустановената форма, при съществено нарушение на производствените правила и противоречие с материалния закон, които водят до липса на ясно изразена и конкретна воля на административния орган.

Съгласно чл.177, ал.2 от АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Това е самостоятелно и достатъчно основание за обявяване нищожност на оспорения административен акт.

Съдът намира за необходимо да отбележи , че с Решение № 910153/22.10.2025 г. по дело № 1118/2025 г. на Върховния административен съд е потвърдено първоинстанционното решение, като върховните магистрати са достигнали до правен извод, напълно относим и за настоящия случай, а именно: само при служебно иницирано производство административният орган се произнася с акт по чл. 135, ал. 5, а при производство, започнало по искане на заинтересовани лица по чл. 131 от ЗУТ — с акт по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ.

Ответната страна преди постановяване на акта не е изяснила действително осъществилите се факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на спора. Не е извършена цялостна валидна правна преценка на фактическите основания, които могат да послужат при издаването на акт по чл.135, ал.3 ЗУТ. Ответникът е бил длъжен да разгледа и се произнесе поотделно по всяко едно искане на страните, а не произволно „да обединява“ двете преписки, вследствие на което да издава акт по чл.135, ал.5 ЗУТ, с който се заобикаля закона. Едва в хипотеза, че се постановят и влязат в сила откази по чл.135, ал.3 ЗУТ , то тогава може да се пристъпи към служебна процедура по изработването на проект за изменение на действащ устройствен план, което предполага издаването на акт с правно основание чл.135, ал.3 ЗУТ, а от друга страна се произнася със заповед по чл.135, ал.5 ЗУТ, за служебно нареждане да изработи проект за ИПРЗ.

В заключение, жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а постановената заповед № САГ24-РА50-94/03.09.2024 г. е нищожен административен акт, чиято недействителност трябва да бъде прогласена от съда.

При този изход на делото в полза на жалбоподателите следва да бъдат възстановени направените в процеса разноски, но не е направено такова искане поради което съда не дължи произнасяне.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на заповед № САГ24-РА50-94/03.09.2024 г. на Главен архитект на Столична община.

ВРЪЩА преписка по заявление с вх. № САГ21-ГР00-124/20.01.2021 г. , за разглеждане и произнасяне от главен архитект на Столична община, съобразно дадените указания по

приложението на закона.

ОПРЕДЕЛЯ едномесечен срок за постановяването на заповед по чл.135, ал.3 ЗУТ.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.